

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

3. søndag i treenighetstiden – 9. juni 2013

Prekentekest: Mark 10,13-16

Lesetekst I: 1 Sam 1, 9-18

Lesetekst II: 1 Joh 3, 1-3

Søndag med en sint Jesus

Til dagen

Fokuset på tredje søndag i treenighetstiden er Guds barns sanne storhet. Guds nærhet og omsorg for den lille blir framhevet, og barnet blir gjort til forbilde for hvordan vi kommer inn i Guds rike. Dagen gir oss litt av et paradoks: Å vokse som kristen er å bli som et lite barn.

Teksten

Mark 10,13-16 leses i hver eneste barnedåp og er en av de tekstene de fleste kan mer eller mindre ordrett.

I avsnittet foran vår tekst handler det om ekteskapet, og det er da naturlig å følge opp med barna.

”De bar små barn til Jesus”.

Små barn kan omfatte alderen like til 12 år, først da ble de ansett som store nok til for alvor å bli forpliktet på loven.

I Luk 18,15 ser vi at de førte til ham spebarn også.

Det er et jødisk forbilde at barna ble brakt til Jesus. Spesielt på forsoningsdagen (Yom Kippur) brukte foreldre å føre barna sine frem for de skriftlærde. De skiftlærde la så hendene på barna for å be for dem og velsigne dem, til vern mot det onde.

Det er noen få tekster som viser oss en sint Jesus. Alle gangene handler det om situasjoner hvor mennesker holdes utenfor fellesskapet eller utsettes for andres forargelse. I tillegg til dagens evangeliefortelling ser vi Jesu sinne tydeligst når han driver ut pengevekslerne og duehandlerne fra tempelplassen. Disse ble jaget ut og barna fylte tempelplassen med sang, Matt 21,12ff.

Teksten om Jesus og barna står i alle de tre første evangeliene.

Vi kan undre oss over den negative reaksjonen til disiplene. Det handler nok om at de enda ikke har sett hva det spørres om i Guds rike. Dette å være liten og ta imot Herrens nåde som skapningen fra Skaperen.

Dette var en dåpstekst også i urkirken hvor det også ble spurt om noe var til hinder for dåpen. Det blir ikke sagt noe om at barnet av seg selv har evne til å tro eller at det ikke har

motstand mot Gud. Det er ikke forskjellen, men likheten mellom barn og voksne med hensyn til frelsen, som betones.

Bertil Gärtner kommenterer: Denne perikope der Jesus velsigner barna, har trolig meget tidlig i urkirken blitt anvendt som en undervisning om barna og dåpen. Liksom man på jødisk hold ved overgangen til jødisk tro opptok de små barna sammen med de voksne i familien, er det nærliggende å tro at dette også har vært tilfellet ved opptagelsen av familier i den eldste kristne menighet.

Til prekenen

Ved denne kjente dåpsteksten er vi ved kjernen av evangeliet.

Carl Henrik Martling har en fin disposisjon over denne teksten:

Guds barns sanne storhet

1. Mange er for store for Guds rike. Det er lett gjort å bli for stor for Guds rike om en ikke har lært seg hva storheten til Guds barn er.
2. Ingen er for liten for Guds rike. Det er evangeliet i dag. I Guds rike råder andre storhetsregler enn utenfor. Der skal de siste bli de første. Mange gjør seg for store for Guds rike, men ingen for liten.
3. Den minste er størst i Guds rike. Den som ikke tar imot Guds rike som et barn, kommer aldri inn.

Bertel Aasen

Sokneprest og prost i Heimdal, Nidaros bispedømme. Mangeårig medlem eller varamedlem i Israelsmisjonens landsstyre.

bertel.aasen@kirken.trondheim.no